

Fiskeepisoder från världens alla hörn

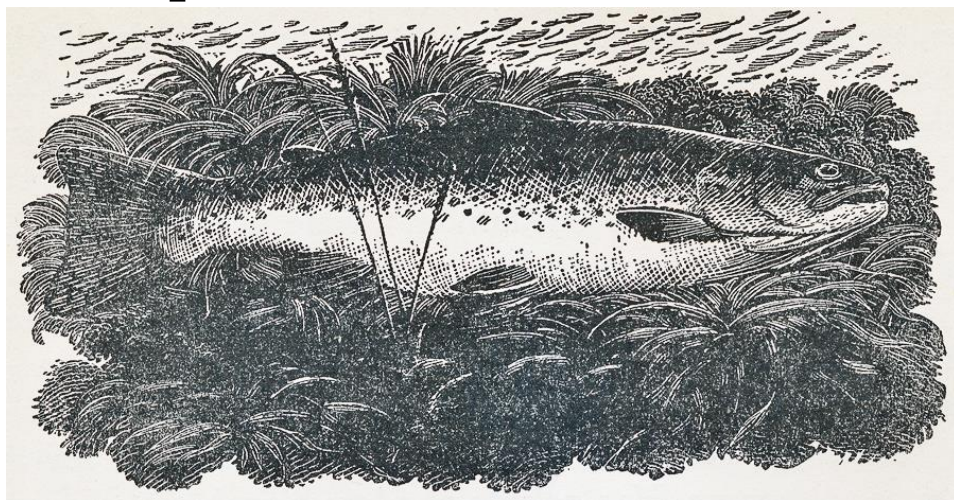

Illustration av C.F. Tunnicliffe ur *Med spinnsjö jorden runt*, Tidens förlag, 1951.

Negley Farson var inte bara författare, journalist och äventyrare utan också en skicklig fiskare som ägnade sig åt alla typer av sportfiske, men hyste en speciell förkärlek för flugfiske.

Hans ”Going Fishing” är en episodbok med återblickar och minnen från ett händelserikt fiskeliv, som inleddes i unga tonåren med kastfiske vid New Jerseys kust i nordöstra USA och som senare i livet tog honom till fiskeupplevelser i kända och okända vatten världen runt. Ofta kombinerade han sina resor som reporter och utrikeskorrespondent med fiske – och ibland använde han sitt fiskeintresse som täckmantel för att komma svåråtkomliga intervjuobjekt in på livet eller för att ta sig in till krigs- och oroshärdar i otillgängliga gränstrakter...

Negley Farsons fiske- (och jakt-) intresse var också skälet till att han och hans nyblivna hustru Eve i början av 1920-talet tillbringade två år i ”frivillig landsflykt” i kanadensiska British Columbia, där de bodde i en enkel timmerstuga vid stranden av Lake Cowichan på Vancouver Island. Här livnärde sig det unga paret på det naturen kunde ge – fisk och vilt – medan Negley försökte få den usla ekonomin att gå ihop genom att skriva noveller och naturberättelser.

Skildringen av åren i Kanada tillhör höjdpunkterna i ”Going Fishing” och närhelst jag känner en bitter-söt längtan till ett okomplicerat liv i naturen, så plockar jag fram boken och läser med förtjusning – och lite vemod – om paret Farsons kanadensiska vildmarksäventyr.

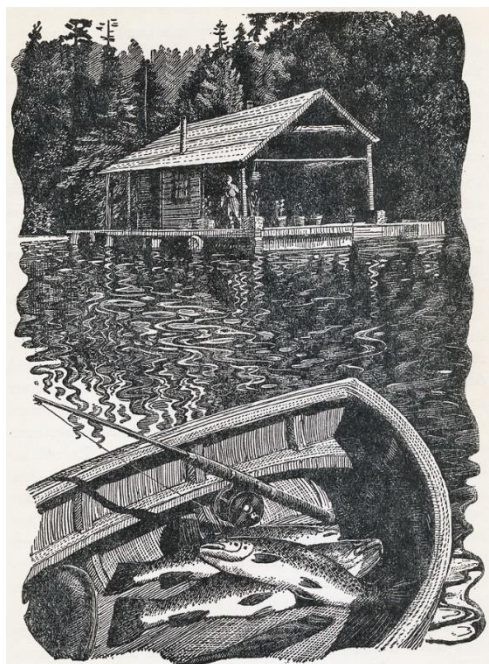

Illustration av C.F. Tunnicliffe

Tillsammans med Henry Williamsons ”A Clear Water Stream” (se denna bok) hör Negley Farsons ”Going Fishing” till mina absoluta favoriter, som jag kan läsa om och om och om igen...

Nils Holmbergs översättning till svenska är förtjänstfullt genomförd och återger utmärkt den speciella och eleganta berättarstil, som är Negley Farsons kännetecken och som gör att man får en känsla av att man sitter tillsammans med författaren – troligen vid en öppen brasa, med en liten whisky inom räckhåll och ett par riggade Hardy-spön hängande på timmerväggen bakom – och hör honom själv berätta om sina äventyr bland fiskar och människor...

Enda anmärkningen vad gäller den svenska översättningen är att engelska ordet ”trout” så gott som överallt är översatt med ”forell”... Men det får man stå ut med – översättningen gjordes ju vid en tid då öringar och regnbågar ofta benämndes ”foreller” på svenska..!

Och den svenska titeln ”Med spinnsjö jorden runt” är väl inte heller den bästa eller mest adekvata – det mesta fisket, som Negley Farsons skriver om i boken, är ju faktiskt flugfiske...

Negley Farson, 1942

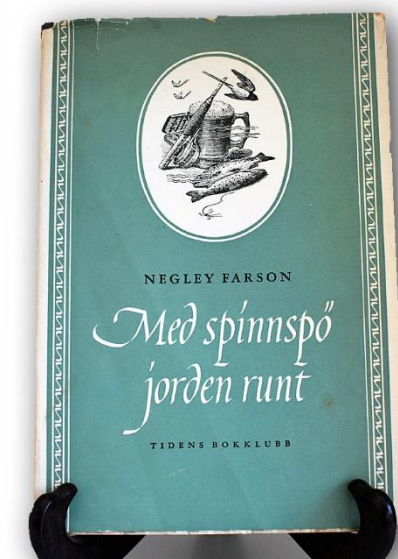
© Howard Coster, National Portrait Gallery, NPG x12098

”Negley” lades till den unge pojkens namn, vilket sedan skulle bli hans tilltalsnamn livet ut.

Efter en stökig uppväxt lämnade Negley Farson USA år 1910 och hamnade i norra England, där

Författarinfo:

(James Scott) **Negley Farson** (1890, USA – 1960, England) föddes 14 maj 1890 i Plainfield, New Jersey, USA och fostrades under sina första år av sin excentriske och notoriske morfar **James Negley**, som var veterangeneral från amerikanska inbördeskriget. Det var också morfadern som såg till att

Med spinnsjö jorden runt (originaltitel: Going Fishing)

Negley Farson, Harcourt, Brace & Co, New York, 1943, Illustrerad av **C.F. Tunnicliffe**

Svensk utgåva: Tidens förlag, 1951, Illustrerad av **C.F. Tunnicliffe**, översättning: **Nils Holmberg**.

han först blev fabriksarbetare och sedan började ägna sig åt journalistik. Som ung reporter var han påpassligt på plats i Petrograd (Sankt Petersburg), när bolsjevikernas revolution bröt ut 1917 och han kunde som en av få icke-ryska journalister rapportera om dessa omvälvande händelser.

Väl tillbaka i England anslöt han sig till Royal Air Force (RAF) och lärde sig flyga. Han blev posterad i Egypten där han kraschade med sitt plan och ådrog sig en allvarlig benskada, som sedan besvärade honom resten av livet.

1920 gifte Negley Farson sig med **Enid Eveleen (Eve) Stoker** (1893 – 1961), en sjuksköterska som tjänstgjort under första världskriget och som skulle komma att följa med honom på flera av hans internationella utflykter och äventyr.

Så småningom återvände Negley Farson till USA. Han lämnade journalistiken och blev försäljare vid ett företag i Chicago som tillverkade tunga lastbilar. Det gick inte så bra och Negley och hans hustru gick i ”frivillig landsflykt” och bosatte sig på Vancouver Island, British Columbia, Kanada.

Efter ett par år – och sedan han fått ordning på sin usla ekonomi tack vare novell- och naturskrivande – flyttade paret till New York där Negley Farson återvände till journalistiken.

År 1924 blev han utrikeskorrespondent för Chicago Daily News – en tjänst som han innehade till 1935. Under dessa år arbetade han bland annat i Indien, Egypten och större delen av Europa. Han gjorde sig ett namn som en av de mest kända utrikeskorrespondenterna på sin tid och träffade och intervjuade dåtidens mest kända personligheter – från Gandhi till Adolf Hitler...

Efter tiden vid Chicago Daily News arbetade Negley Farson för olika uppdragsgivare i bland annat Sydvästafrika (nuvarande Namibia) och Sydafrika.

De sista åren av sitt liv var Negley Farson bosatt i Georgeham, Devon, i sydvästra England. Han dog den 13 december 1960, sittande i sin favoritfåtölj i sitt hem The Grey House. Han är begravd vid sin hustru Eves sida på kyrkogården St George's Church i Georgeham.

Negley Farsons självbiografiska bok ”Going Fishing” har – med rätta – betecknats som en av sportfiskelitteraturens klassiker. Han skrev också två andra självbiografiska verk – ”The Way Of a Transgressor” (1936) och ”A Mirror for Narcissus” (1956) – samt publicerade ett tiotal andra böcker.

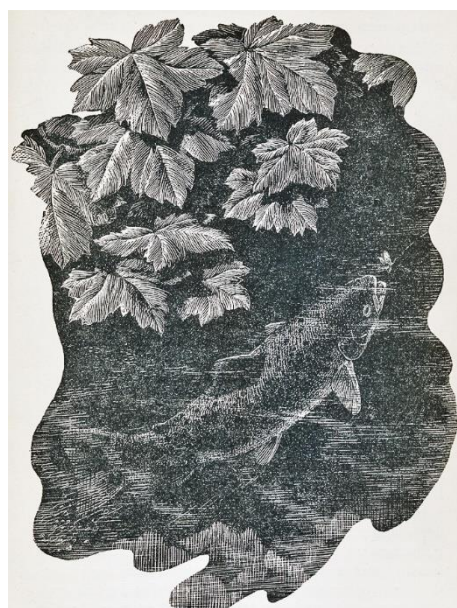

Illustration av C.F. Tunnicliffe